

Ömt med stråken Hultström smeker
strängarna uppå sin fela.
När han spelar, allting leker
och hans ögon muntert spela.
Finns det då en vacker tärna,
deras blickar möts så gärna.

Son till Karl-Erik i Lind och själv en spelman så
rapper,
Konrad mest sitter och plitar med räkenskapspaper,
hinner ej spela,
slänger sin fela,
lägger upp konton och kassaboksposter inskriver,
håller om pungen och medlemsavgifter indriver.

Stor och lång och ljus och trygg,
böjer Jan-Martin ej gärna sin rygg,
spelar den första fiolen med brio
i sin berömda trio.

Stor till formatet både andligen och lekamligen. En frodig och festlig gallionsfigur i spetsen för de sörm-ländska spelmännen. Varje sörm-länning vet och förstår genast, att det är fråga om allas vår Gustaf Wetter i Katrineholm, spelmännens självskrivne ledare, vän och förmyndare.

Ehuru smålänning till börden och ännu talande sina landsmäns milda tungomål, har han blivit sörm-länning till liv och själ och en förgrundsfigur i sitt nya landskap. Det är främst som spelman och ledare för spelmännen som han gjort sig känd och uppskattad här i Sörmland. Som ordförande i Sörmlands Spelmansförbund sedan 1940 har han fört fram folkmusiken, spelmännen och deras förbund till en aktad och värderad ställning. Speciellt har han arbetat på att odla samspel av många eller helst alla spelmännen och sörm-länningarna ha nog varit de första här i landet, som genomfört massframträdande i samspel av folkmusik — numera tack vare radion uppskattat och populärt i hela Sverige.

Gustaf Wetter älskar livet och allt detta livets goda. Han älskar även sina medmänniskor och bland dessa inräknar han även sig själv. Han har lätt att knyta kontakter och vänskapsband. Gärna i samband med en god och närande måltid. Mot sina vänner är han god och glad. Han skaffar sig även ovänner. Dem hatar han. Innerligt och uppriktigt men aldrig beständigt. Lätt och villigt stryker han ett streck över det förgångna och blir på kortast möjliga tid åter vän och bror med sin förre ovän. Gärna i samband med en god och närande måltid.

Sina medmänniskor betraktar han gärna uppifrån den katedral, där han har sin dagliga gärning, dymedelst förargande många, som icke vilja underkasta sig kommando. Retad till vrede blir han arg och visar detta men blir långt hellre gladats bland de glada och visar även detta. Arbetar gärna, länge och mycket men har intet emot en uppriskande avkoppling efteråt — dock ej i form av idrott eller gymnastik, som han ogillar för sin personliga del.

Gustaf Wetter är bra! Det är festligt att se honom i spetsen för sina spelmännen, stor och väldig, skinande av svett och glädje, svängande stråken till ledning och markering av takten. Det är skönt att få vara vän med honom. Och ovän med honom kan ingen vara länge. Det går helt enkelt inte, betygar